

ἀμέρωτα ἐπίρρ. (I) Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀμέρωτος (I).

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἡμέρας: Ἀμέρωτα ἤρθαμε. Ἀμέρωτα εἶναι.

ἀμέρωτα ἐπίρρ. (II) Λεξ. Δεῦκ ἀνημέρωτα Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀμέρωτος (II). Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ. Τὸ ἀνημέρωτα καὶ παρὰ Βάιγ.

Ἀγρίως ἐνθ' ἄν.: Ὁ πάρον ἐμαῖξεν ἄγρᾶ κί ἀνημέρωτα (ὁ γάττος ἐφώναξε κτλ.) Χαλδ. Συνών. ἄγρια.

ἀμέρωτος ἐπίθ. (I) Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μερωτός <μερώνω (I).

Ὁ μὴ καταληφθεὶς ὑπὸ τῆς ἡμέρας: Ἀμέρωτοι ἤρθαμε. Συνών. ἀξημέρωτος.

ἀμέρωτος ἐπίθ. (II) ἀνημέρωτος Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. κ.ά.) — Λεξ. Αἰν. ἀνημέρωτος Πόντ. (Τραπ.) — KDieterich Südl. Sporaden 44 ἀλημέρωτος Πόντ. (Κερασ. Οἰν.) ἀμέρωτος κοιν. ἀμούρουτους Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μερωτός <μερώνω (II), παρ' ὃ καὶ μουρών-νου. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ. Περὶ τοῦ τύπ. ἀνημέρωτος, ὅς καὶ παρὰ Πορτ., πβ. ἀστερητ. 1 δ καὶ ΓΧατζιδ. MNE 1,138 καὶ ἐν Ἀθηνῶν 28 (1916) Λεξικογρ. Ἀρχ. 22, περὶ δὲ τοῦ ἀνημέρωτος πβ. KDieterich ἐνθ' ἄν. Διὰ τὴν ἀνομ. ἐν τῷ τύπ. ἀλημέρωτος πβ. ἀνεμίδα-ἀλιμίδα κττ.

1) Ὁ μὴ τιθασευθεὶς, ὁ ἀδάμαστος καὶ ἄγριος, ἐπὶ ζώων καὶ ἀνθρώπων Κάρπ. Μεγίστ. Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἰν. Σάντ. Τραπ. κ.ά.) Σύμ. Τῆλ. — Λεξ. Δεῦκ Περίδ. Αἰν. Ἡπίτ.: Ἀγρον κί ἀνημέρωτον θερίον! (ἐπὶ παιδίου λίαν ἀτάκτου) Κερασ. Ἀγρον κί ἀνημέρωτον ἐέντον (ἔγινε) Κοτύωρ. Ἀμέρωτον παιδί Σύμ. || Ἄσμ.

Σαρακηνὸς τοῦ πάντηξεν, ἀμέρωτον θερίο

Κάρπ. β) Ὁ ὑπὸ θυμοῦ ἢ ἀσθενείας ἔχων τὴν ὄψιν ἀγρίαν Πόντ. (Κερασ.) γ) Ὁ μὴ ὑποβληθεὶς εἰς τὸν ζυγὸν διὰ τὴν ἡλικίαν Θήρ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.): Βόιδι ἀμέρωτο Μάν. || Ἄσμ.

Μικρὸς ἐκαβαλλίκεψε ἀμέρωτο μουλάρι

Θήρ. δ) Ὁ μὴ ἐμβολιασθεὶς Μέγαρ.: Γορτοῖα ἀμέρωτη. Πβ. ἄγριος Β 1. 2) Ὁ κλαίων ἀδιαλείπτως, ἀπαρηγόρητος Ἡπ. Θράκ. (Σαρκεκλ.) Καπ. (Σιλ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Νίσουρ.: Τ' ἀπόκογᾶ κ' εἰν' ἀμέρωτο μέρα νύχτα (ἐνν. τὸ ἀπογαλακτισθὲν βρέφος) Ἡπ. Τὸ παιδί εἶναι ἀμέρωτο αὐτόθ. || Ἄσμ.

Παῖδι ἔχουμε 'ς τὸ νανοῦδ' ἀμέρωτο καὶ κλαίει

(νανοῦδ' = λίκνον) Σιλ. 3) Πολυλόγος Πόντ. (Τραπ.)

ἀμέσαχτος ἐπίθ. Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μεσαχτός <μεσάζω.

Ἡ μήπω διανύσασα τὸν ἡμισὺν χρόνον τῆς κυοφορίας, ἐπὶ ἐγκύου γυναικός.

ἀμεστιὰ ἢ, ἀμάρτ. ἀμισιὰ Ἰμβρ. Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄμεστος.

Περιληπτικῶς οἱ μὴ ἐπαρκῶς μεστοὶ δημητριακοὶ καρποί, οἱ ἰσχυροὶ κόκκοι τοῦ σίτου, κριθῆς κττ.: Φέτον τοῦ

κ'θάρ' μας γένη γούλον ἀμισιὰ (κ'θάρ' = κριθή. γένη = εἶναι. γούλον = ὄλον) Σαμοθρ. Τοῦ κοσκίν'σα τοῦ σ'τάρ' κ' ἔβγαλα ἓνα δ'νάκ' ἀμισιὰ Ἰμβρ. Ρίξι τσ' ὄρθις κάμμιὰ χούφτα ἀμισιὰ (ὄρθις = ὄρνιθες) αὐτόθ. Πβ. ἀμεστιὰ.

ἀμεστιὰ ἢ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄμεστος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίλα.

1) Ἄωρος στάχυς ἢ ὀπώρα. Πβ. ἀμεστιὰ. 2) Οἶνος ἀπὸ σταφυλῶν οὐχὶ τελείως ὠρίμων.

ἀμέστιος ἐπίθ. Νίσουρ. Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄμεστος καὶ τῆς καταλ. -ιος. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. κοῦφος-κούφιος κττ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 9 (1912/3) 42 κέξ.

1) Ἐπὶ δημητριακοῦ ἐν γένει καρποῦ, ὁ μὴ ὠριμάσας, ὁ μὴ γενόμενος μεστός ἐνθ' ἄν.: Ἀμέστια 'ν' τὰ κοκκιὰ Νίσουρ. 2) Μεταφ. οὐχὶ ὠριμος δι' ἐργασίαν, τρυφερός, ἀβροδίατος, ἐπὶ ἀνθρώπου Νίσουρ.: Ἀμέστιον παιδί.

Πβ. ἄμεστος, ἀμέστωτος.

ἄμεστος ἐπίθ. σύνθηθ. ἄμιστους βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. μεστός. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ. Πβ. τὸ ἐν πατύροις ἄμεστος γῆ = πιθανῶς λεπτόγειος γῆ.

1) Ὁ οὐχὶ μεστός, οὐχὶ ὠριμος, ἐπὶ σιτηρῶν καὶ καρπῶν ἐνθ' ἄν.: Σταφύλιμα ἄμεστα Πελοπν. (Μάν.) Σ'τάρ' ἄμιστον Θράκ. (Μάδυτ.) Ἄμεστα κοκκιὰ Χίος. 2) Ἀδύνατος, ἰσχνός, ἐπὶ παιδίου Πελοπν. (Λακων.): Ἄμεστο παιδί. Πβ. ἀμέστιος, ἀμέστωτος.

ἀμεστοσύνη ἢ, Λεξ. Κομ. Δεῦκ Βλαστ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄμεστος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οσύνη. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

Ἐλλειψὶς ὠριμότητος, ἄωρία. Πβ. ἀμεστοσιὰ.

ἀμεστοσιὰ ἢ, Ρόδ. — Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀμέστωτος. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἡ μὴ τελεία ὠρίμασις, ἐπὶ δημητριακοῦ καρποῦ. Πβ. ἀμεστοσύνη.

ἀμέστωτος ἐπίθ. πολλαχ. ἀμέστοντους βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μεστώτος <μεστώνω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Ὁ οὐχὶ ὠριμος, ἄωρος, ἐπὶ δημητριακῶν καὶ ἄλλων καρπῶν ἐνθ' ἄν.: Τὸ κριθάρι ἐπόμεινεν ἀμέστωτο, γιατί δὲν ἤφαι νερό νὰ μεστώση Κρήτ. Ἀμέστωιὰ 'ναι τὰ κοκκιὰ Μεγίστ. 2) Μεταφ. ἐπὶ ἀνθρώπου καὶ ἰδίᾳ νέου, ὁ οὐχὶ ὠριμος δι' ἐργασίαν Κρήτ. Μεγίστ. Ρόδ.

Πβ. ἀμέστιος, ἄμεστος.

ἀμέσως ἐπίρρ. λόγ. κοιν. ἀμέσους Στερελλ. (Ἄρτοτ. κ.ά.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίρρ. ἀμέσως.

Παραχρημα, εὐθύς, ἀμελλητί, κοιν.: Πάω καὶ θὰ γνωρίσω ἀμέσως. Ἀμέσως σήμερα θὰ γράψω. Τώρα ἀμέσως!

ἀμετάβγαλτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀμιτάβγαλτους Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μεταβγαλτός <μεταβγάλλω.

Ὁ μὴ ἀποσταχθεὶς δῖς: Ἀμιτάβγαλτου ρακί.

